

וַיִּקָּבַע הָעָם כָּל הַיּוֹם הַהוּא וּבֹל הַלֵּילָה וּבֹל יוֹם הַמּוֹזָזֶרֶת
וַיֹּאסְפוּ אֶת הַשִּׁלּוֹ הַמְּמִיעִי אֶסְפָּה עֲשִׂירָה חֲמִירִים וַיַּעֲמִיזוּ
לָהֶם שִׁטּוֹז כְּכִיבוֹת הַמוֹזָזָה הַבְּעִיר עֲוֹרָתוֹ בֵּין עֲוִידָהֶם
עָרֵם יִכְרֹת וְאֵף יִהְיֶה זָרָה בָּעָם וַיֵּךְ יִהְיֶה בָּעָם מִכְדָּה
רַבָּה מְאֹד וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמִּקְוֶה הַהוּא קְבֻרֹת הַהָאוּה
כִּי עַם קִבְּרוּ אֶת הָעָם הַמֵּתָאוּיִם מִקְבֻרֹת הַהָאוּה נִסְעוּ
הָעָם חֲצֵרוֹת וַיְהִיו בְּחֲצֵרוֹת

וַתִּדְבַּר מִרְיָם וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁחָה עַל אֲדֹת הָאֵשֶׁה הַכַּעֲשִׂית
אֲשֶׁר לָקְזוּ כִּי אֵשֶׁה כַּעֲשִׂית לָקְזוּ וַיֹּאמְרוּ הֲרַק אֵךְ בְּמִשְׁחָה
דָּבָר יִהְיֶה הֲלֹא גַם בְּנוֹ דָּבָר וַיִּשְׁמָע יְהוָה וְהָאֵשֶׁה בְּמִשְׁחָה
עָלוּ מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וַיֹּאמֶר
יְהוָה פְּתַאֲבִי אֶל מִשְׁחָה וְאֶל אֶהֱרֹץ וְאֶל מִרְיָם יִבְאוּ
שִׁלְשִׁיתָם אֶל אֶהֱלִי מוֹעֵד וַיִּבְאוּ שִׁלְשִׁיתָם וַיִּרְדּוּ יְהוָה
בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הָאֶהֱלִי וַיִּקְרָא אֶהֱרֹץ וּמִרְיָם
וַיִּבְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נָא דְבָרִי אֲבִי יִהְיֶה נְבִיאָכֶם
יְהוָה בְּמִרְאָה אֱלֹהֵי אֶתְוֹדַע בְּחֻלּוֹם אֶדְבָּר בּוֹ לֹא כֵן
עֲבָדִי בְּמִשְׁחָה בְּכָל בֵּיתִי נִאֲמָן הוּא פֶה אֶל פֶּה אֶדְבָּר
בּוֹ וּמִרְאָה וְכֹל בְּחֻזִּידָה וְתַנּוּגָה יְהוָה יִבְטֵן וּמִדּוּעַ לֹא
יִרְאֶתֶם לְדָבָר בְּעַבְדִּי בְּמִשְׁחָה וַיִּזְזַר אֵף יְהוָה בָּם וַיִּכָּךְ
וַהֲעִנָּן סָר מֵעַל הָאֶהֱלִי וְהִנֵּה מִרְיָם מִצַּרְעָת כַּשֵּׁלָה וַיִּפֹּן
אֶהֱרֹץ אֶל מִרְיָם וְהִנֵּה מִצַּרְעָת וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹץ אֶל־
מִשְׁחָה בִּי אֲדֹנִי אֶל־נָא תִשָּׂא עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִאֲמָנוּ
וְאֲשֶׁר חֲטָאֵנוּ אֶל־נָא תִהְיֶה כְּמוֹת אֲשֶׁר בְּעָאֲתוּ מִרְיָם
אֲמֹן וַיֹּאכֵל חֲצִי בָשָׂרוֹ וַיַּעֲקֵק מִשְׁחָה אֶל יְהוָה לֵאמֹר
אֶל־נָא רַפָּא נָא לָהּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מִשְׁחָה וְאֶבִּיָּה יִרְק יִרְק בְּפִמָּה הֲלֹא תַכְלֵם
שִׁבְעָת יָמִים תִּסְגֹּר מִרְיָם שִׁבְעָת יָמִים מוֹזָזִין לְמוֹזָזָה וְאִזְזַר
הָאֶסְפָּה וְתִסְגֹּר מִרְיָם מוֹזָזִין לְמוֹזָזָה שִׁבְעָת יָמִים וְהָעָם
לֹא נִסְעָ עַד הָאֶסְפָּה מִרְיָם וְאִזְזַר נִסְעוּ הָעָם מוֹזָזֶרֶת
וַיִּזְזוּ בְּמִדְבַּר פָּאֲרָן

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מִשְׁחָה לֵאמֹר שִׁלּוֹ כֵן אֲנִיעִים וַיְהִי־
אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵשֶׁה אִזְזַר
אֵשֶׁה אִזְזַר לְמִשְׁחָה אֶבִּיָּה תִשְׁלָחוּ כָל נְעִיָּא בְּהֵם וַיִּשְׁלָחוּ
אֲתָם מִשְׁחָה מִמִּדְבַּר פָּאֲרָן עַל פִּי יְהוָה כָּל־אֲנִיעִיבִירָאֵי
בְנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה וְאֶלָּה עֲמֻתָּם לְמִשְׁחָה רָאוּבֵן עֲמֻתָּה בֵּן
זְבוּלֵן לְמִשְׁחָה שִׁמְעֹן שִׁפְטָן בֵּן זִוְרִי לְמִשְׁחָה יְהוּדָה כָּל־
בֵּן יִפְתָּה לְמִשְׁחָה יִשְׁשִׁכָּר יֶגְאֵל בֵּן יוֹסֵף לְמִשְׁחָה אֶפְרַיִם
הוֹשִׁיעַ בֵּן נֹחַ לְמִשְׁחָה בְּנִימָן פִּלְטִי בֵן רַפְּוֹא לְמִשְׁחָה זְבוּלֵן
גְּדִיאֵל בֵּן סוּדִי לְמִשְׁחָה יוֹסֵף לְמִשְׁחָה מְנַשֶּׁה גְּדִי בֵן סוּסִי
לְמִשְׁחָה דָן עֲמִיֵּאל בֵּן גְּמָלִי לְמִשְׁחָה אֲשִׁיר סִתּוֹר בֵּן מִיכָאֵל
לְמִשְׁחָה נְפִתְחִי נִזְחִי בֵן וּפְסִי לְמִשְׁחָה גֹד גְּאוּאֵל בֵּן בּוּכִי
אֶלָּה עֲמֻתָּה הָאֲנִיעִים אֲשֶׁר שִׁלּוֹ מִשְׁחָה לְתוֹר אֶת־
הָאֶרֶץ וַיִּקְרָא מִשְׁחָה לְהוֹשִׁיעַ בֵּן נֹחַ יְהוֹשִׁיעַ וַיִּשְׁלָחוּ אֲתָם
מִשְׁחָה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲתָם עֲלֹזָה בְּנֹגֶם
וְעֲלִיתָם אֶת הָהָר וּרְאִיתֶם אֶת הָאֶרֶץ מֶה הוּא וְאֶת־
הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַנּוֹזֵק הוּא הַרְפָּה הַמַּעֲטָה הוּא אֲבִרְבוּתָהּ
הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הַטּוֹבָה הוּא אִם רַעֲיָה וְכֹה
הַעֲרִיִם אֲשֶׁר הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה הַבְּמוֹזָזִים אִם בְּמִבְצָרִים

Sh'lach L'kha Weekday 1: Num. 13:1-3

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

Sh'lach L'kha Weekday 2: Num. 13:4-16

וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם

Sh'lach L'kha Weekday 3: Num. 13:17-20

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה

ומה הארץ השימנה הוא אם רזה הישי בה עץ אם אין
 והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי
 ענבים ויעלו ויהיו את הארץ ממדבר בן עד רחב
 לבא זמית ויעלו הנגב ויבא עד חברון ושיב אחזק
 עשי ותלמי ילדי הענק וחברון עבד שנים נבנתה
 לפני עץ מצרים ויבאו עד נחל אשכול ויברתו
 מים זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו מונו בשנים
 ומון הרמונים ומון התאנים למקום ההוא קרא נחל
 אשכול עד אדות האשכול אשר כרתו מים בני
 ישראל וישבו מהור הארץ מוקף ארבעים יום וילכו
 ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל
 אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל
 העדה ויראו את פרי הארץ ויספרו לו ויאמרו
 באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש
 הוא וזה פריה אפס כי עז העם הישב בארץ והערים
 בצורות גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם עמלק
 יושב בארץ הנגב והחזתי והיבסי והאמורי יושב בהר
 והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן ויהס כלב את
 העם אל משה ואמר עדה נעלה וירשנו אתה כי
 יכול נובל לה והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא
 נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא מנו ויציאו דבת
 הארץ אשר הרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא
 וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות ושיב ראינו
 את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונחי בעינינו בחזנים
 וכן היינו בעיניהם ותשא כל העדה ויהו את קולם
 ויבכו העם בלילה ההוא וילנו על משה ועל אהרן
 כל בני ישראל ויאמרו אליהם כל העדה לו מדהנו
 בארץ מצרים או במדבר הזה לו מותנו ולמה יהיה
 מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו
 וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה ויאמרו
 איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה ויפג
 משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל
 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ
 קרעו בגדיהם ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
 לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה
 הארץ מאד מאד אם חפץ בנו יהיה והביא אתנו
 אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת
 חלב ודבש אך ביהוה אל המרדו ואתם אל היראו
 את עם הארץ כי לחזמו הם סר עמם מועליהם
 ויהו אתנו אל היראו ויאמרו כל העדה לראוב
 אתם באנשים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל
 כל בני ישראל

ויאמר יהוה אל משה עד אנה יאנני העם הזה
 ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי
 בקרבם אכט בדבר ואורשנו ואעשה אדחק כלוי
 גדול ועינים מומנו ויאמר משה אל יהוה ושמעו
 מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרב